

ALBINA

REVISTĂ POPULARĂ

Apare în fiecare Duminică

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU

F. Gârboviceanu	P. Dulfu
G. Coșbuc	V. S. Moga
G-I.P. V. Năsturel	N. Nicolaescu
Gh. Adamescu	Gr. Teodosiu
I. Otescu	C. C. P.-Tașcă.

Strambu

Noua Parfumerie și Droguerie Medicinală

TOMA BRĂTULESCU

București, calea Griviței No. 145 (lângă Gara de Nord). București.

Oferă onor. sale clientele parfumuri din cele mai renumite fabrici franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și sapone alese, brilliantine, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonia, de lavande, de verveine și portugali, etc., ape și pomezi de quinquina parfumate. Capilarine, col-cream de la princesse și comestice igienice, pieptini fini, Odol, perii, paste pentru dinți, termometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru tualete.

Articole pentru menajiu, ca: ceaiuri, cafea și cacao în sămânță și pulbere, făină lactată Nestlé, culori vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri, esențe pentru conserve alimentare, Sifoane cu cari se prepară ape gazoase, alcool și sistematice mașine pentru spirt denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, naftalină ieftină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiuni, băi, pentru fotografie. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, benzină și vasilină americană, terebentine, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, ceară și sârmă pentru parchete, etc.

Diferite ierburi alese, rădăcini, scoarțe, frunze, flori și semințe pentru ceaiuri în și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocos, de in, de ricin și amigdale și curat uleiul din ficat de morun pentru cura de iearnă, etc.

Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane, precum: bugiie, balsamuri pentru viață, capsule, cataplasme, coaltare, crayoane, ceaiuri, drageie, elixire, emulsiuni uleioase, emplastre, glicerofosfate, globule, granule, injecțiuni, ovule, paste, pastile, perle, pilule, prafuri, săruri, supositorii, soluțiuni, siropuri și vinuri medicamentoase care, prin rolul ce îndeplinesc unele de a fi atiseptice și desinfectante iar altele nutritive și întăritoare, sunt preparate cu scopul de a fi întrebuintate la vindecarea suferinșilor cărora să le redea sănătatea, forța și energia și de a le fi reconstituante ale sistemului nervos îndeapărtându-le cu totul anemia și slăbiciunea generală.

Bogăș asortiment de caucăcările și pansamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaciei, Obstetriciei și Chirurgiei, Opticii și Dentisticeii, ca : vată și tifoane, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciuc, canule, injectoare și sistematice irigatoare pentru Moașe și Lehuse, pompe trage-lapte și biberoane, ploști și lighiane de porțelan, specule, ață de mătase și ace, siringi, sonde, aparate inhalatoare, bandage și cercuri herniare, corsete elastice pentru doamne și ciorapi pentru varice, tuburi stomachale, pulversitoare și vaporisatoare, preservative, suspensoare, termometre maxilmale cum și alte utensile și accesorii de sticlă, aluminiu, platină, faianță și porcelan, ochelari, foarfeci și clești, etc.

La cerere, expediază în orice parté a Țării, contra ramburs, prompt și cu prețurile cele mai ieftine, ori și ce fel de mărfuri din această branșă.

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Abonamentul în țară pe an lei 5 | Abonamentul în străin, pe an lei 6
 „ „ „ 6 luni 3 | Un număr . . . . . 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linie. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL:

Redacția, Unirea Principatelor. — Teodor Mândru. — 1., Invoeliile agricole: legea cea nouă (II). — *Sofia Nădejde*, Cum se folosesc aiurea de pământ. — *Ioan Bucevschi*, Alcoolul și temperanța. — *D. Teodor*, Ciurma. — *T.*, Conferința revizorilor școlari. — *Arhid. Constantinescu*, Sărbarea Bobotezei la Marea-Neagră. — *Apel.* — Prețurile cerealelor și cele din piață. — *Cronica săptămânii.* — Informațiuni.

Din ziare și reviste: Cum scutim caii de roiul muștelor. — Cum se desghiață legumele și poamele.

Roman: Primejdioasele întâmplări ale Marinarului franțuz Ludovic Tregan în Noun Guinee (povestite de el însuși), trad. de C. C. Pop.-Tașcă: Capitolul X (sfârșit). — Cap. XI. (Cu 1 ilustrație).

Ilustrațiuni: Unirea Principatelor (tablou alegoric). — Teodor Mândru.
Pagina glumeață: Căsnicia lui Bețivescu. (1 ilustrație).

UNIREA PRINCIPATELOR

ultul patriotismului are zilele sale de sărbătoare pe cari trebuie să le prăznuiască toți fiii țării, fiindcă ele întrețin acea legătură tainică între sufletul celor ce au fost și sufletul celor ce sunt, fiindcă înțelegerea greutăților cu cari s'au luptat înaintașii noștri, ne face să prețuim mai bine moștenirea pe care ei ne-au lăsat-o. Cunoașterea trecutului ne impune, fără îndoială, datoria de a munci cu stăruință pentru a desăvârși lucrarea lor; ea ne arată că fiecare moment își are problema sa și că atunci o generație și-a făcut datoria către patrie când a înțeles și a putut să găsească deslegarea problemei.

În anul acesta, mai mult poate ca ori când, reamintirea luptelor cari au culminat în ziua de 24 Ianuarie 1859 este necesară și plină de învățătură. Rare ori trecutul s'a înfățișat așa de clar ca exemplu pentru prezent.

Două țări mici, lipsite de putere, lipsite de avere, amenințate de dorința de cotropire a vecinilor, scormonite înlăun-

trul lor prin ambițiuni personale și prin lupte de interese, găesc în momentele cele mari, în momentele de cumpănă, destui oameni cari să calce peste toate considerațiile mici și egoiste, să asculte glasul Patriei și să-și facă datoria până în capăt.

Pe altarul interesului obșteesc fiecare vine să-și depună jertfa sa. Fiecare este așa de însuflețit de fapta pe care o îndeplinește, în cât se scotoțește fericit când poate, într'o măsură cât de mică, să ajute la clădirea cea nouă a țării sale.

Aceia cari astăzi se îndoesc, aceia cari nu cred, aceia cari se tem, să citească cum s'au purtat părinții lor în vremea luptelor pentru unire. Acele pagini, pe cari le încălzește flacăra dragostei de neam, vor răscoli adâncurile sufletelor și vor da siguranță, vor da încredere, vor da curagiu tuturor

Congresul dela Paris din 1856 hotărâse să întrebe pe Români din cele două principate: ce vor? Divanurile *ad-hoc* răspund într'un singur glas în 1857 că vor *unire*, că vor *domn strein*, că vor *guvern constituțional și reprezentativ*, că vor *autonomie și neutralitate*.

Cu toate acestea, Convențiunea încheiată de aceleași puteri în 1858 nu voiește să acorde nici unirea, nici domn strein.

Și iată-i pe deputații *Adunărilor electiv*e pășind la alegerea Domnului. Puterile Europei, cerând ca fiecare principat să aibă alt domn, voiau să le țină și de atunci înnainte despărțite.

Adunarea din Iași în ziua de 5 Ianuarie 1859 alege cu unanimitate de 48 voturi pe Colonelul Alexandru Cuza. Adunarea din București în ziua de 24 Ianuarie 1859 alege cu unanimitate de 64 de voturi tot pe Colonelul Cuza.

Și câte dorințe, câte ambițiuni, câte silințe nu se dăduse în vileag până în aceste momente! Toate glasurile personale au amuțit însă pentru ca să se auză numai glasul poruncii de inima de adevărați Români. Toate mâinile adversarilor din ajun s'au ridicat acum nu ca să amenințe, ci ca să aclame pe alesul nației întregi, ca să proclame marele principiu al unirii.

Votul acesta, împotriva căruia aveă să se ridice a doua zi protestări ale diplomaților streini, votul acesta care înfruntă hotărârea puterilor Europei — este sărbătorit în fiecare an de Români. El arată că aceia cari l-au îndeplinit au avut *credință și nădejde* în viitorul țării.

Iată cum a apărut Vasile Boerescu actul unirii prin cuvântarea sa rostită în ziua de 24 Ianuarie, îndată după proclamarea alegerii.

Domnilor! Această zi este cea mai mare ce au văzut Români în anele istoriei lor! Actul ce am făcut noi astăzi, este un act ce dovedește la noi un patriotism și o desinteresare așa de mare,

Unirea Principatelor.

(După un tablou din Palatul Metropolitan din București).

cum rar se poate vedea exemple la națiunile cele mai civilizate ale Europei. Sunt acum mai mult de două secole și jumătate, decât unirea Românilor, aspirațiune generoasă a tuturor generațiilor, căuta să se realizeze prin puterea materială, prin sfortă, prin sânge. Astăzi unirea se realizează prin puterile morale, prin armele spirituale. Grație vouă, mandatarii ai nației, cari știurăți într'un moment a vă învinge toate pasiunile, a călcă peste toate interesele egoiste, a înăbuși orice uri, și a depărta orice simpatii și antipatii personale, spre a depune pe altarul patriei, pur și virgin, acest princip al reconcilierii generale și al puterii naționale! Grație înaltelor Puteri garante, cari ne arătară drumul prosperității și al mărimii noastre, prin recunoașterea și garantarea drepturilor noastre naționale și a vechilor noastre tratate, pe cari părinții noștri le apărară cu sângele lor, și cari stăteau ascunse și amorțite sub vălul uitării și al violării! O eră nouă se deschide pentru noi! Aceasta eră este aceea a regenerării noastre! Voi veți avea mândria a spune nepoților voștri că ați pus cea d'intăiu piatră la acest nou edificiu, și accentele vocii și recunoștinței lor, se vor transmite răsunând din generație în generație!

Iată ce zice ziarul Românul:

Ziua de astăzi e menită de a forma cea mai frumoasă pagină a națiunei române, căci asta este ziua în care, la 7 ore seara, după ce toate partidele, ce la începutul Adunării se păreau împărțite în două tabere contrarii una alteia, pătrunse de adevăratul princip național, delăturând orice egoism particular, proclamară în unanimitate pe Domnul Alexandru Ioan I Cuza și de Domn al României. În fine, după atâtea lupte, după atâtea calamități, iacă-ne în culmea dorințelor noastre; de azi înainte, Moldova și România sunt unite pentru tot-deauna, nimeni nu le va mai putea despărți una de alta. Speranță dar și încredere în Dumnezeu ce proteje pe România-Unită! Nenorocirea patriei noastre a provenit tot-deauna din substituirea intereselor noastre proprii interesului comun; azi, acest flagel, ce a produs atâtea nenorociri asupra dulcei noastre patrii, s'a nimicuit cu totul și pentru tot-deauna; azi, toate clasele societății noastre au sacrificat interesele lor particulare binelui comun. Să uităm dar trecutul, să îngropăm într'un mormânt toate păcatele, toate vișiile, toate erorile noastre și să ridicăm asupra acelu mormânt o peatră sepulcrală, și vai de acela care va îndrăzni să o ridice vre-o dată!

Din aceste puține pagini ce-am reprodus, din vremea luptelor pentru unire, se vede că însemnătatea faptului a cărui amintire o serbăm în ziua de 24 Ianuarie, stă în împrejurarea că el a fost mai ales isbânda spiritului de jertfă pentru un interes obștesc.

Căci conștiința jertfei pentru bine, înalță pe om, îl mărește în fața lui însuși și numai așa se pot îndeplini faptele cele mari!

Redacția.

TEODOR MÂNDRU

In anul 1906, societatea culturală «Steaua» a avut bucuria să primească un legat de 5.000 de lei.

Această donație e cea d'întâi ce a primit și i-a fost făcută de Teodor Mândru, fost procuror general la Curtea de apel din Iași, prin următoarea dispoziție testamentară :

«5000 de lei. las Societății pentru răspândirea culturii în «popor în fruntea căreia se află luminații patrioți, d-nii «Spiru Haret și Ion Kalinderu. Dacă societatea nu va fi «încă recunoscută ca persoană morală, suma se va număra «unuia dintre acești doi distinși bărbați, fiind sigur că «va merge în lada ei spre a i mări fondul».

In ședința din 11 Noemvrie 1906 comitetul societății a luat cunoștință de legat, rugând pe A-tot-puternicul pentru odihna generosului răposat și aducând vii mulțumiri d-lui Procuror General M. V. Leonescu, executor testamentar, care a pus toată graba la împlinirea dorinței amicului său. A hotărît tot odată să publice în revista «Albina» portretul și biografia regretatului iubitor de neam, ca un slab prinos de recunoștință.

Notele biografice ce urmează, sunt primite tot dela d-l Leonescu.

Teodor Mândru s'a născut în Dorohoi la 5 Aprilie 1845. Părinții lui a fost Serdarul Iordache Mândru și Zamfira Mândru născută Băncescu.

Clasele primare le-a făcut în Târgul-Frumos, fiind director al școlii institutorul Ion Verdeanu, după cum se constată din atestatul eliberat de acesta în 15 August 1857.

In toamna aceluși an a intrat elev în liceul Național din Iași, numit pe atunci Academia Mihăileană.

Despre regularitatea frecuentării cursurilor, conduita sa, precum și aplicarea la studiu, nu avem nici o cunoștință, fiindcă în actele sale nu s'a găsit atestatul sau vreun certificat constata-tor despre absolvirea cursului liceal. Avem însă o dovadă că a fost un bun elev atât la studiu cât și la purtare, fiindcă la 24 Octomvrie 1864, după 7 ani împliniți dela intrarea sa în liceu, a fost numit cu decretul No. 51.651 pedagog la internatul lice-ului din Iași în locul lui Vasile Gheorghian trecut în alt post. Deci în anul 1864 Teodor Mândru absolvise cursul liceal cu bun succes, căci altfel nu ar fi fost recomandat de Directorul lice-ului în postul de pedagog. In acest post Teodor Mândru, care în acelaș timp se înscrișese ca student la facultatea juridică din Iași, nu a stat decât un an și ceva, căci la 23 Martie 1865 cu de-cretul No. 11.032 a fost numit custode la biblioteca centrală din Iași în locul d-lui Gh. C. Răcoviță, demisionat. In acest serviciu, Teodor Mândru, pe lângă îndeplinirea datoriei ce i se cerea, în-trebuință tot timpul în studierea lecțiilor dela curs și mai cu seamă în citirea tratatelor de istorie și filosofie.

Nici în acel post nu a funcționat mult, fiindcă la 24 Maiu 1867 cu decretul No. 6.140 a fost numit procuror de secție la Trib. Iași în locul d-lui *Iancu Sturza* demisionat. O dovadă că *Teodor Mândru*, deși nu absolvise cursurile facultății juridice din Iași, și-a îndeplinit în mod cu totul demn funcțiunea de procuror și a fost bine apreciat de către superiorii săi, este că la 31 Ianuarie 1868 cu decretul No. 1599 a fost numit judecător de instrucție la Trib. Iași. În acest post a funcționat până la 3 Iunie 1868, când a fost numit președinte de secție la Tribunalul Iași în locul d-lui N. Mandrea demisionat, actualmente președinte la Inalta Curte de Casație și Justiție.

La 22 Mai 1870 cu decretul No. 5.538 a fost numit procuror la Trib. Iași în locul d-lui Emil Sturza, demisionat. În acel post a funcționat până la 24 Aprilie 1872, când cu decretul No. 5.372 a fost numit membru la Curtea de Apel din Iași în locul d-lui Palade, demisionat.

În 1874 Ianuar 11, d-l Dimitrie Roseti, Prim Președinte al Curței de apel din Iași, îl înștiințează prin adresa No. 55 că d-l Ministru de Justiție cu telegrama No. 230 îi face cunoscut că este trecut la Curtea de Focșani și înlocuit cu d-l Ion Fotea. Pe această adresă Teodor Mândru pune următoarea rezoluție:

«Primită 11 Ianuarie 1874, Spre știință, care este lovitoare demnității mele. Voi demisiona». Ceeace a și făcut.

Dela această dată *Teodor Mândru* s'a ocupat cu avocatura până la 28 Octomvrie 1876, când cu decretul No. 12.844 a fost numit membru la Curtea de apel din Iași în locul d-lui N. Cazimir.

La 31 Octomvrie 1877 cu decretul No. 12.304 a fost numit Procuror General la Curtea de apel din Iași, fiind ministru defunctul Eugen Stătescu. În acest post Teodor Mândru nu a funcționat mult din cauze politice.

La 24 Aprilie 1880 a fost numit cu decretul No. 1.790 de către Epitropia generală a Casei Sf. Spiridon, avocat acelei case. În acest post a funcționat foarte puțin timp, căci stăpânit de dorința ca să poseadă un titlu academic, își scoate în ziua de 9 Iunie 1880 dela facultatea juridică dela Universitatea din Iași certificatul sub No. 175 semnat de decanul facultății dr. Gh. A. Ureche și pleacă la Bruxelles. Din acest certificat se vede că Teodor Mândru, deși frecventase cursurile 3 ani, timp cerut de regulament, dar nu dăduse examen decât din Istoria și Institutele dreptului Roman, dreptul penal și dreptul natural și cu toate acestea ocupase în magistratură până și postul de procuror general.

Teodor Mândru obțină la 2 Februarie 1881 diploma de Doctor în științele politice și administrative dela Universitatea din Bruxelles facultatea de drept și tot dela acea facultate obțină diploma de Doctor în drept la 7 Iunie 1881.

Reîntors în țară este numit, nu după mult timp, Prefect al județului Botoșani, post pe care l-a părăsit în scurt timp.

La 24 Octomvrie 1886 Teodor Mândru a fost numit cu decretul No. 11.822 consilier la Curtea de apel din Iași, post în care

nu a funcționat mult din motive politice și în fine la 10 Octombrie 1895 cu decretul No. 15.244 a fost numit procuror general la Curtea de Apel din Iași fiind Ministru de Justiție defunctul *Eugen Stătescu*. În acest post a funcționat până la schimbarea regimului liberal când a fost înlocuit prin d-l *M. Șuțu*.

Teodor Mândru (1845–1906).

Acesta a fost ultimul post cu care defunctul *Teodor Mândru* a încetat a mai presta serviciile sale țării. A trecut la pensie, ocupându-se cu citirea diferitelor tratate moralo-filosofice. S'a găsit în hârtiile sale un studiu complet cu subiect moralo-filosofic, cu tipărirea căruia a însărcinat prin testament pe unul din nepoții săi, lăsându-i-se o sumă pentru acest scop.

Nu cunosc ca defunctul T. Mândru să fi avut frați sau surori, și nici el în desele convorbiri ce le-am avut împreună, nu mi-a pomenit vreodată de așa ceva.

A fost de două ori căsătorit, dar s'a divorțat. Nici din o căsătorie n'a avut copii. Niciodată și către nimene nu a vorbit fie în bine, fie în rău de fostele sale soții.

Teodor Mândru a fost un om de caracter în toată puterea cuvântului.

În viața privată, a fost cinstit, corect și calculat. În viața publică a fost liberal adevărat național. El a îmbrățișat cu toată căldura orice idee naționalistă ori dela cine ar fi venit, și rămâne foarte mâhnit când se convinge că promotorii ei, nu erau decât niște speculanți.

Intrasigent și foarte susceptibil, pe lângă care mai adăogându-se și boala de nervi, de care suferea și progresă cu înaintarea vârstei, devenise în timpul din urmă aproape izolat de lume.

Locuia singur. Primea cu mare mulțumire vizitele amicilor ce-i mai rămăsese, îi vizită și el din timp în timp, ferindu-se în conversație a nu atinge susceptibilitatea nimănuia. Indată ce nu-i plăcea ceva se retrăgea fără a da naștere de bănuială.

Și-a iubit mult părinții, despre care vorbea totdeauna cu respect. S'a găsit la moartea sa printre lucruri, obiecte unele de mică valoare pe care totuși le-a păstrat de pe când era copil ca suvenir de la părinții săi.

A fost pentru prieteni adevărat prieten, și nicio dată nu a rămas indiferent la suferințele rudelor sale, dovadă că nu a rămas nici una pentru care să nu se fi gândit a-i lăsa ceva prin testamentul său. Acesta a fost *Teodor Mândru*, care după o viață plină de servicii frumoase aduse țării, când a văzut progresele boalei nervoase care-l copleșise, pentru ca să nu devie o povară pentru alții și o suferință pentru el, și-a curmat firul vieții în ziua de 23 Iunie 1906 în Iași, fiind în întregimea minții, după cum rezultă din scrisoarea lăsată vărului său Gh. Mândru.

INVOELILE AGRICOLE (1)

Legea cea nouă.

II.

Invoelele pentru munci trebuie făcute numai pe bani, cu sau fără hrana stăpânului. Nu e voie să silească pe țeran a-și lua de-ale hranei, îmbrăcăminte și altele dela prăvălii sau inși anume. În contract trebuie să se arate lămurit ce mâncare se va da tain și, dacă tocmeala e pe zi, se va mai spune și de câte ori pe zi. S'au întâmplat în multe părți de-au dat oamenilor brânză veche, castraveți stricați, carne de vite bolnave, mălaiu aprins și altele asemenea reuțăți. De-aceea legea nouă cere să se prețuească hrana și în bani, ca dacă nu le va plăcea oamenilor ceeace li se va da, să aibă drept a-și lua bănește tainul.

(1) Vezi numărul trecut.

Iată cum se va hotărî arenda ce au a plăti țeranii pe pământul ce iau să-l lucreze pentru ei sau dijma ce urmează să dea.

În fiecare județ se vor adună din fiecare plasă câte cinci proprietari mari, cari își caută singuri moșia și cari plătesc dările cele mai mari. Aceștia vor alege pe doi dintre ei. Judecătorul de ocol va trage la sorți din fiecă comună câte un țeran din cei învoiți și cu știință de carte. Acești țerani aleși prin sorți se vor adună în capitala județului și vor alege pe doi dintre ei. Cei doi proprietari mari, împreună cu cei doi țerani și cu inspectorul agricol al județului, alcătuiesc, ei cinci, comisia regională sau comisia județului.

Pe lângă cei doi țerani și doi proprietari, se vor mai alege tot atunci câte doi, cari să ție locul celor di'ntâiu, când n'ar putea veni să lucreze în comisie. Alegerea e pe cinci ani. Comisia lucrează dela 15 Ianuarie până la 15 Fevruarie și dela 15 Octombrie la 15 Noembrie. Li se va plăti aleșilor câte 10 lei de ședință și cheltuiala drumului. Dacă vor lipsi fără pricină binecuvântată dela trei ședințe, vor pierde 20 de lei; iar dacă vor lipsi de cinci ori rând se vor socoti înlăturați cu totul din comisie.

Comisia va cercetă pentru toate părțile județului cum s'a plătit oamenilor năimiți la vremea când se fac muncile în cei din urmă trei ani. Vor face o mijlocie și nime nu va avea voie a plăti mai puțin celor pe cari îi va învoi mai din vreme, adică mai cu mult de treizeci de zile înaintea de începerea muncii la care se năimesc. Iar învoeli mai din vreme decât un an nu dă voie legea să se facă și nici pe mai mult de un an. Va mai arată câtă muncă e în stare a face într'o zi un bărbat, o femeie sau un nevrâstnic.

Nu va avea drept nime să se îndatorească a face muncă mai multă. Legiuitorul nu vrea să fie rămașiți, cari bagă pe muncitori în datorii. Tot comisia va cercetă ce roadă a dat pogonul în cei din urmă cinci ani și va face mijlocia, iar arenda nu va putea trece cu mai mult de-a treia parte peste

ceea ce plătesc pe pogonul de acest soi u arendașii cei mari, luând moșia întreagă.

Pentru dijmă se va socoti cât face ceea ce pune proprietarul sau arendașul și ce țeranul. Roada o vor împărți potrivit cu ce aduce fiecare parte în această tovarășie. Mai mult i se va putea lăsa țeranului; dar mai puțin, nu. Dacă dă proprietarul semanța, și-o va lua din roadă înainte de împărțea; dacă o dă țeranul, și-o va lua de asemenea, înainte de a se face împărțea.

Plata peste care nu se va putea urca prețul pășunatului pe cap de vită și pe hectar, cât și vitele câte pot intra pe hectar, o va hotărî iarăși comisia, ținând seamă de felul pământului. La baltă și la munte nu se cere să se hotărască neapărat întinderea și numărul vitelor la hectar.

Comisia va avea să hotărască plata pentru adăpătoare, ținând seamă să nu fie mai mare decât cheltueala făcută cu înființarea și ținerea în bună stare a adăpătoarelor. Mai hotărăște cât va trebui să plătească țeranul pentru treerat la hectolitr, când arendașul sau proprietarul are a lua dijma în boabe și s'a îndatorat a treera el.

Tot comisia arată judecătorului de ocol întru cât unele învoeli se depărtează de lege și cum trebuie făcute.

Iată deci că atât pentru arenda în bani, cât și pentru dijmă, țaranii vor găsi ocrotire, la comisia regională, de asemenea și pentru pășunat și pentru munci. Ba, ca să nu se întâmple nedreptățire, nici pentru proprietar sau arendaș nici pentru țarani, hotărârile comisiilor, înainte de a căpăta putere, se vor trimite la București la consiliul înalt al agriculturii să le cerceteze și schimbe, dacă va avea pricini binecuvântate. Hotărârile întărite la consiliul sau sfatul înalt, se vor publica în «Monitorul Oficial» și deci oricine va putea lua cunoștință de ele, doar «Monitorul Oficial» nu lipsește nici dela o primărie. Ba se vor și afișa la primărie pe ușă păreți sau ziduri. Consiliul înalt e din cinci bărbați, încercați în treburi și cunoscători ai gospodă-

riei. Trebuie deci să aibă oricine încredere în dreptatea și nepărtenirea lor. Guvernul i-a numit, iată-i: d-l Teodor Rosetti; fost ministru și prim ministru, d-l Petre Poni, fost ministru, d-l Barbu Știrbey; d-l Bagdad, membru la Curtea de Casație; d-l G. Văsescu, fost deputat.

Ca să fie cu totul neatârnați, legea i-a numit pe 15 ani și nici un guvern nu i poate urni dela locuri.

Acest sfat înalt numește pe inspectorii agricoli, care fac parte, cum am spus, din comisiile regionale sau județene.

În numărul viitor vom merge mai departe cu lămuririle.

I.

Cum se folosesc aiurea de pământ.

In țara noastră pământul e mult mai bun decât în Europa, cu toate astea acolo agricultura e mai în floare, sătenii au vite mai multe, frumoase și de soiuri bune, și stau mai bine, pe când la noi, cu pământ atât de binecuvântat, sătenii o duc greu. Aci un sătean cu două pogoane e sărac, pe când acolo tot cu atât pământ, gospodarul trăește omenește, mai bine decât un chiabur la noi și mai pune ceva la o parte din câștigul muncii lui și a lor lui.

Pricina e lesne de găsit. Greul e cum să se îndrepte lucrul și la noi. Acolo țărani au cunoștințe bune și multe despre lucrarea și îngrășarea pământului, despre creșterea vitelor și a pasărilor, despre facerea untului, a brânzei. Mai au și alt lucru bun: se întovărășesc de vând roadele cu preț și la vreme. Ei știu a se chivernisi și așa, în cât țin cel puțin două trei vaci, câți-va porci și pasări, cu toate că au foarte puțin pământ. Puțin, dar îl îngrășe, îl seamănă cu roș și fac pe an câte trei patru rânduri de nutreț ca să aibă pentru vite, iar la nevoie mai cumpără, de oarece vittele sunt bogăția săteanului. Laptele și vițelii îi aduc bani, iar cu gunoiul lor îngrășă pământul, nu pierd un fir. Danemarca e țara care ne-ar putea sluji ca de pildă, deși are pământ năsipos și mlăștinos. Țărani, după muncă stăruitoare, au făcut aproape minuni, arătând ce poate da proprietatea mică bine lucrată și tovărășiile de lăptării, cari în anul 1907,

au făcut numai unt 88 de milioane de kilograme, pe care au luat 239 de milioane de lei. Țărișoara asta mică a trimis în afară ouă de 9 milioane, în anul 1906.

Pentru a lămurî mai de-amănuntul cum stau lucrurile în acea țară, ne vom folosi de cărticica lui Louis Tegner, tradusă de d-l C. Alimănișteanu. De acolo se vede cum s'a început lucrarea în Danemarca.

În fruntea cărticicei, d-l Alimănișteanu îndeamnă să se trimită vre-o sută de țărani deștepți și destoinici sub privigherea unor oameni bine pregătiți, ca să cerceteze țerile cu plugărie mai înflorită. Omul văzând cu ochii, pipăind cu mâinile, adică lucrând cu mintea și cu mușchii săi se poate schimba mult; din auzite, prea puțin. Vorba aea: îi intră pe-o ureche și-i ese pe alta. Neapărat, dacă guvernul s'ar hotărî la așa ceva, ar mijloci pe lângă cel danez și pe lângă altele ca pe țeranii trimeși să-i primească la lucru, nu să stea numai ca privitori. Ar deprinde tot rostul gospodăriei mici: îngrijirea de vite, împărțirea pământului și întocmirea economiei întregi a săteanului. Pentru a fi cu folos, trimiterea ar trebui să fie pe un an, ca să vadă șirul și șartul unui an întreg. Iară trimișii, lucrând zi cu zi, ar deprinde toate amănuntele, ar deslegă toate greutățile peste cari omul dă numai muncind. Croitoria nu se învață numai din sfaturi, din citit ori din văzut, ci, pe lângă acestea, trebuie să coși și să croești singur. Tot așa e cu agricultura și cu gospodăria.

Încă un lucru, care, după umilită mea părere, ar trebui luat în seamă: în gospodăria țerănească femeia are parte foarte însemnată, dacă nu mai mare decât a bărbatului, dar cel puțin de o potrivă. Îngrijirea vitelor, a păsărilor, a fructului o are pe seama ei. De aceea, pentru ca sătenii întorși în țeară să poată întemeia gospodării, cari să slujească de povăț celorlaltii, ar trebui să meargă cu nevestele, ca să învețe și ele rostul gospodăriilor daneze ori al altora. Trimitându-i cu femeile va fi și o cheazășie că se vor ține de lucru. Bine înțeles, vor trebui aleși gospodari tineri și desghețați, cari să fie în adevăr oameni de ispravă și, la rândul lor, să povățuească și pe alții, nu să fie cele aflate numai pentru sine. Să se aibă în vedere ca, pe lângă că vor fi deștepți, să aibă și suflet bun, ca să fie adevărați apostoli și luminători.

Românii din Transilvania pricep și știu mai bine a căuta de vite și de pământ, pentru că le-au slujit de pildă gospodăriile Sașilor. De aceea socotim că până ce o vîni vremea Danemarcei, atât de depărtată și a cărei limbă nu o cunosc țăranii noștri, ar fi bine de i-am putea trimete în Transilvania, să se lumineze. Trebuie să vadă săteanul nostru cu ochii lui cum cu două trei pogoane de pământ un țaran poate trăi bine și mai pune la o parte câteva sute de lei pe an, pe când ai noștri tot cu atîta ori chiar cu mai mult pământ

și neasemănat mai bun, duc traiu nenorocit, iar, când vine un an reu trebuie să se îndatorească asupra anilor viitori că să nu moară de foame ei și ai lor.

Țăranul nostru în privința gospodăriei, a lucrării pământului, a îngrijirii vitelor a rămas tot la știința de-acum o sută de ani, când lăsă vitele în pădure primăvara și le prindea toamna, iar pământ de lucru găsea berechet. Azi însă norodul s'a înmulțit, pământul s'a mai secătuit, pădurile s'au împuținat și deci trebuie neapărat schimbat felul gospodăriei, al îngrijirii vitelor și al lucrării pământului. În alte țeri schimbarea se face de sute de ani. Noi n'avem nevoie să născocim. E de ajuns să mergem și să învățăm dela cei cari știu, bine înțeles fiind destul de cumiși ca să prubuluim și să vedem ce se lovește și ce nu cu pământul și cu merul vremii de pe la noi.

Sofia Nădejde.

ALCOOLUL ȘI TEMPERANȚA

mul e plăsmuit de Dumnezeu sfântul din trup și din suflet. Scump e omului sufletul, că doară-i păticecă ruptă din Dumnezeu; dar scump e lui și trupul, pentru că-i făcut de mâna cea sfântă a celui Atotputernic. Omul se bucură de trupul său când e sănătos și vânjos. Și ca să aibă parte de asemenea bucurie, omul cel cuminte caută mai întâiu de toate să fie sănătos, pentru că sănătatea e și averea noastră cea mai scumpă. Dară pentru ca să fie omul sănătos, trebuie să mănânce, să bea și să-și acopere trupul cu îmbrăcăminte. Când e vorba de mâncare, apoi să nu ne îndopăm cu mâncări alese și scumpe, căci ele ne îngreue trupul și ni-l moleșesc, iară punga ne-o slăbesc. La aceasta ne face băgători de seamă și Domnul nostru Iisus Hristos când zice: «luați seama și nu vă îngreuiți cu mâncări și băuturi.» După aceste cuvinte ale Mântuitorului, strică trupului nu numai mâncările cele fără seamă, dar și băuturile cele multe.

Băutura cea mai bună, ce ni-a lăsat-o bunul Dumnezeu, este apa. Cu apă ne stingem oricând setea și ne răcorim mai bine, decât cu oricare atâta băătură, fie ea și cât de scumpă. Apa curată din fântână e cea mai sănătoasă și mai priincioasă băătură din lume.

A fost o vreme, când oamenii își stingeau setea numai cu apă, cu darul cel scump dela Dumnezeu. Pe-atunci erau ei cu toții, bărbați și femei, înalți ca bradul și vânjoși ca stejarul, și trăiau de-arândul peste sută de ani. Of Doamne, întoarce-se-vor vre-o dată iarăși acele timpuri fericite?

Cum a fost pe atunci, și cum e acum? Dacă căutăm împrejurul nostru, ce vedem? Vedem oameni gălbăgioși, serbezi, trași la față, gârbovi, cu ochii înfundați în cap; copiii cu boala cea rea, bolânzi; putem zice: numai niște umbre de oameni. Și oare de ce boală bolesc bieții sărmani, de nu le priește mâncarea; ce griji așa mari îi usucă, de arată așa de prizăriți, și copiii lor is numai niște momițe?

Iacă ce e! Oamenii au început a se îngrețoșă de apă, și s'au apucat de băut băuturi iscodite de dâșii S'au luat la băut: holercă, bere, rom, vișniac, și câte alte bulercături veninoase. Oamenii au părăsit lucrurile cele bune ale lui Dumnezeu, și făcându-se mai cuminiți decât Cel mai presus de toată înțelepciunea, și-au iscodit: boală, necaz și sărăcie.

Și oare este, fraților, boală mai rea, sărăcie mai mare și necaz mai greu, decât beția? Boala aceasta l-a stors de măduvă pe poporul nostru românesc, l-a slăbit și l-a ticăloșit, căci: «beția pe mulți oameni cu avere, i-a făcut să umble a cere.»

De aceea mă trage inima, fraților, să depun și eu în știubeiul acestei «Albine» harnice, unele învățături despre beție; și anume voesc să vă spun de când sunt iscodite băuturile, ce otravă stricăcioasă-s ele, și cât de mult folos dobândește acela care se ferește și nu-și mai face de lucru cu dâșele.

Băuturile drept ecă-s cam de mult, dară tot nu-s de când lumea. Înainte de multe sute de ani au iscodit niște arapi o apă tare, așa un fel de venin, ce i zic astăzi «alcoo'.» Otrava acea o puneau în unsorile lor cele frumos mirosi-toare și în colori. Mai târziu a trecut otrava sau spirtul acela în spițerii (farmacii), unde se vindea ca un fel de picușuri, cari se luau numai la vreme de boală. Cu vremea oamenii s'au dat cu picușurile acestea, și tare le mai cumpărau. Dacă au simțit aceasta niște speculanți, le-a dat în gând să facă picușuri de acestea din barabule, din popușoi, din secară și din alte pâni; și nu numai din pâni, ci și din fel de fel de poame.

Spiritul acesta nu era acum așa de curat și de tare, ca cel dinainte; de aceea nu-l mai vindeau negustorii ca picușuri, ci ca un fel de băutură amețitoare în șipuri și cu măsură. Băuturii acesteia i-au dat ei mai multe nume; așa spiritul stors din secară, popușoi și barabule l-au numit rachiu sau «holercă»; pe cel fiert din orz l-au chemat bere, iar celui din poame i-au zis sliboviță. Dar și băuturile cele stoarse din barabule, secară și poame, nu le prea bea oamenii, pentru că totuși erau prea tari, așa curate cum ieșiau din velnițe. De aceea au iscodit negustorii meșteșugul de a le litru, spre a le face mai gustoase la băut. Litruind spiritul, adecă turnând într'ânsul apă, zahăr și câte odată și colorii, au făcut speculanții holercile și rachiurile cele vopsite, precum «romul», «rozolul», și câte alte băuturi amețitoare. Iară aceea ce-i zicem noi astăzi holercă sau rachiu, nu-i alta, decât spirt amestecat cu apă și cu fel de fel de otrăvi, ca var, piatră vânăată, praf de pușcă, cenușă, ba chiar și hoituri de dobitoace. Și așa unei băuturi spurcate și pline de venin îi zic oamenii noștri: **Cinste! Dreptate-i aceasta, și cumiți-s oamenii?**

Spiritul curat din velniță e o amestecătură de treizeci părți apă și șaptezeci părți «alcool», și care nu-i alta decât o otrăvă foarte tare. Toate băuturile amețitoare au întrânsele venin de acesta; numai că unele au mai mult, iar altele mai puțin. Holerca, romul și celelalte bulercături, au întrânsele cel mai mult «alcool». De-acolo și vine, că holera-i mai amețitoare și mai stricăcioasă, decât berea sau vinul.

Doftorii ne spun, cum că omul se poate deprinde cu timpul cu oricari otrăvă așa, că nu-l omoară îndată, ci pe încetul. Dară și când se deprinde omul cu otrava, apoi cam greu se descurcă de dânsa, măcar că vede și cunoaște, că nu-i folosește, ci numai strică — și încă foarte mult. — Tocmai așa s'au deprins și Românii noștri cu holerca și cu celelalte băuturi surori de o stricăciune cu dânsa.

Românii noștri cunoșc otrava aceasta nu tocmai de mult, ia așa cam de o sută de ani. Mare prietenie însă au prins ei cu dânsa după rădicarea boerescului, adică de 50 de ani. Și când gândești, până la cât l-a adus pe Românul nostru prietenia aceasta în acești 50 de ani, și se umplu ochii de lacrimi, și inima și se despică de jale!

Cu multe rele, cu multe neazuri a avut neamul nostru de lucru, și din toate a scăpat teafăr și întreg. Au venit peste dânsul Tătarii, Turcii, Ungurii, Leși și câte alte lifte păgâne; dar cum au venit așa s'au și dus, ba unii cu multă rușine, pe când neamul nostru a rămas voios și în putere. De când însă a venit din cea Galiție blestemata de holercă, de-atunci poporul nostru, nu că nu s'a întărit, ci a început a slăbi, și slăbește și astăzi.

Și oare cum să nu ne punem pe gânduri, când vedem, că creștinii noștri s'au datat cu otrava aceasta așa, că și astăzi nu mai fac nici un pas fără dânsa? Nu fac hram, nu nuntă, nu cumetrie, nu praznic, nu cumpărătură, nu vânzare, nu clacă, fără blestemata asta de băutură. Și beau, săracii beau, fără să ia seama, că beția i-a otrăvit și stricat așa că mai că nu-i cunoști, de cum au fost odată zdaveni, avuți, cu lege și cu trecere în lume.

(Sfârșitul în No. viitor)

Ioan Bucevschi

Preot.

C I U M A

Mereu citim prin gazete că ciuma bântue ba ici, ba colo. Se pare că această boală îngrozitoare a pierdut mult din furia ei de altă dată; pare a nu mai avea atâta strășnicie ca acum opt zeci de ani de pildă. Pricinele sunt de sigur că știința a găsit mijloace d'a o înconjură, d'a o ține într'un loc mărginit, d'a feri restul țării prin desinfec-tare și pază bună la carantine, de molipsire.

Un caz de ciumă s'a ivit la Londra mai acum câțiva ani. Frica a fost mare, căci toată lumea se temeă că dela marinarul bolnav de ciumă, venit cu o corabie din Orient, se va întinde boala în tot orașul și poate în toată Europa. Temerile au fost de geaba. Medicii au făcut un cerc de fier în jurul casei bolnavului și nu s'a mai bolnăvit nimeni. Aceasta probează până la evidență că igiena, că paza bună păzește primejdia rea; că adică e mai bine să ne păzim, să ne ferim de molipsire, de boală, decât să ne bizuim că

odată bolnavi, avem doftorii și doftori cari să ne scape viața. Acum de curând, holera, o altă boală tot așa de primejdioasă ca și ciuma, a bătuit în Rusia și au fost mulțime de oameni bolnavi chiar pe malul Prutului dinspre țara noastră. Ce mai eră până la noi? O palmă de loc, o gărlă și nimic mai mult. Ei bine, mulțumită măsurilor ce s'au luat la vreme și în chip cât se poate de bine și potrivit cu primejdia, boala numită holeră, un biciu pustiitor pentru omenire, a rămas în Rusia. Noi ne putem fâli că n'am avut și nu vom avea nici un bolnav de holeră.

Ciuma, despre care ne ocupăm acum, a bătuit cu furie și în țara noastră pe la 1829, când au pierit mii și mii de oameni.

Boala e așa de molipsitoare, că e destul să arunci în curtea caselor unui om sănătos un peticel din haina unui ciumat, și a doua zi toți locuitorii din casa sănătoasă sunt bolnavi de ciumă.

La noi, pe vremea acestei molimi, erau oameni cari zăcuseră de ciumă și scăpaseră, însărcinați de stăpânire ca să ridice pe bolnavi și pe morți, — căci de ei nu se mai lipea boala — și să-i ducă afară la câmp, unde erau șanțuri adânci făcute anume. Acești oameni n'aveau conștiință: ei se bucurau că sunt bolnavi mulți, căci aveau prilej bine venit să mai fure ceva de prin case. De multe ori aruncau în șanțuri oameni ce nu erau morți, numai ca să se scape mai lesne de sarcina lor.

Unul din aceștia a raportat într'o zi că din douăzeci de morți de ciumă, cinci n'au putut fi acoperiți cu pământ și var, de oarece «au fugit.»

Tot slujbași de aceștia făceau ca boala să se întinză năpraznic, aruncând haine sau zdrențe dela morții de ciumă în curțile unde știau că sunt orășeni bogați, cu gând ca să jefuiască în urmă. Cu banii ce luau, petreceau într'o beție nesfârșită.

Pe la 1829 Kisselëff ridicase împrejurul Bucureștilor niște spitale pentru ciumă, numite Lazareturi, pe care el le inspecta adesea ori.

D'atunci și până acum țara a fost ferită de această boală.

Ce este ciuma? Este o boală foarte molipsitoare, după cum am mai zis, infecțioasă, adică nu trebuie să te atingi de un bolnav ca s'o ei, ci e destul să stai prin apropierea

bolnavului, adică să răsufli aerul chiar dela o depărtare oarecare de bolnav. Pricina îmbolnăvirei e înghițirea unor vietăți foarte mici, care nu se văd cu ochii, niște bacterii particulare, cum zic doftorii. Ciuma e de mai multe feluri: sporadică, adică care se ivește când și când; endemică, adică e în unele localități din Orient, prin popor, cum ar fi la noi frigurile vara; și epidemică contagioasă, adică când năvălește ca molimă cu furie și seceră câte două trei sute de suflete pe zi. În acest din urmă caz e foarte rea; puțini scapă. Nici doctori, nici doctorii nu mai pot nimica. Și iată de ce? În boala numită ciumă am putea zice că se întâlnesc trei boale mortale fiecare în parte: friguri ca la tifos; buboane pe la încheeturi sau gangrene ici colo pe piele; pete pe corp.

Cum începe boala? Omul e fără chef, fără poftă de mâncare, simte oboseală și dureri de mijloc, de vintre.

Astfel vestește ciuma sosirea ei.

Pe urmă vin: dureri de cap, friguri, o mare descurajare și lipsă de puteri, delir sau somn adânc, vărsături sau eșire de apă pe gât. Bolnavul are escremente apoase, gălbui, amestecate cu sânge, verzui, cu miros foarte urât. Acestea vestesc că boala a intrat cu totul în om. În aceasta te face să crezi și ivirea de pete ca la brâncă, pete vine, buboane, antrax (bubă neagră) și bune gangrenoase.

Dacă buboanele de ciumă rămân așa cum se ivesc și să se dea înapoi e bine; mai în totdeauna însă, ele se roșesc, ajung dureroase, se înmoaie și dau afară puroi.

Antraxul de ciumă ese pe spate, pe umeri, sau pe între pânțele și picioare, și dă repede naștere la puroi sau la gangrenare.

Sunt în ciumă bubele numite cărbune gangrenos, care începe ca și cărbunele obișnuit, printr'o bășicuță plină cu ser negru, înconjurat de un cerc gălbui inflammat, și care dă naștere la întinse gangrene peste mâni, picioare, cap, spate și piept.

Boala ține dela cinci la douăsprezece zile; dar în cazurile zise fulgerătoare, omul moare în douăzeci și patru sau cel mult în patruzeci și opt de ceasuri.

Fie blândă fie rea, ciuma face multe victime; dar în lunile umede și călduroase și pe unde e îngrămădire mare de lume, mortalitatea e foarte mare.

Indată ce bolnavul pare pierdut, descurajat, adânc abătut, indată ce are gangrenă, și udul însângerat, moartea nu întârzie.

Chiar dacă scapă cineva de ciumă, tot rămâne cu o foarte mare slăbiciune în trup și are paralizii ale simțurilor sau ale muschilor.

Aceasta e îngrozitoare boală de care tremură lumea înainte și care acum pare a-și pleca capul în fața propășirii științei, în fața igienei moderne, în fața mijloacelor puternice ce posedă medicina pentru desinfectare, izolare și tratament.

S'a găsit, se zice și un serum, care injectat sub piele ar vindeca pe om cu siguranță de ciumă.

D. Teleor.

Conferința revizorilor școlari.

În zilele de 11 și 12 Ianuarie, s'a ținut în localul Ministerului Instrucției o conferință a revizorilor școlari.

S'au discutat diferite chestiuni, între cari și chestiunea recensământului copiilor în vârstă de școală, s'a propus ca recensământul și înscrierea copiilor la școală, să se facă de o comisie compusă din învățător, primar și preot, și ca copiii odată înscriși să fie constrânși a urma regulat. Amenzile școlare să fie pronunțate din șase în șase zile în luna Septemvrie și să se încaseze în timpul cel mai scurt. Părinții răuvoitori să facă chiar zile de închisoare, ca unii ce nu-și împlinesc datoriile față de copii.

Examenul de absolvire la cursul rural, a rămas ca să se facă întocmai ca și anul trecut de către o comisie formală din învățători, sub președenția unui delegat al revizorului școlar.

S'a arătat totdeodată și dorința ca în nota de promovare să se socotească și notele dobândite de elevi în cursul anului școlar.

S'a propus în privința rotației ca cei dela clasele III și IV să se schimbe și pe viitor, însă, în loc de a fi pe clase, să fie pe grupe de materii, din 2 în 2 ani. În acest chip li s'ar da tuturor obiectelor aceeași însemnătate și apoi și elevii ar ieși mai bine pregătiți. Sistemul acesta a rămas să se încerce mai întâiu la câteva școli din țară.

S'au propus că premiile trebuiesc desființate și înlocuite printr-o înălțătoare serbare școlară.

Orarul pe jumătăți de zile să se mențină la școlile rurale unde sunt învățători puțini și școlari mulți, până când se va mări numărul învățătorilor.

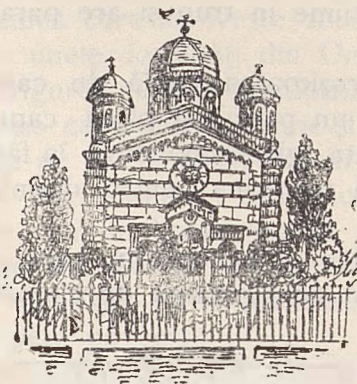
La școlile de băieți dela oraș să nu mai funcționeze institutoare, ci treptat treptat, să fie trecute la școlile de fete. Pe viitor toate vacanțele la școlile de băieți, să fie completate numai cu bărbați la toate clasele.

Învățătoarele, aflate azi ca diriginte, să fie trecute în posturile II și III, în locurile vacante.

S'a mai propus ca conferințele anuale să fie menținute, însă cu durata micșorată. Pentru anul acesta să se discute: scris-cititul, educația fizică în general, gimnastica, lucrul manual și talmăcirea legilor agrare.

Ședințele conferinței revizorilor școlari au fost conduse parte de d-l Ministru al Instrucțiunii, și parte de d-nii Teodoru, secretar general, și S. Halița, inspector general al învăț. primar.

7.

Serbarea Bobotezei la Marea Neagră.

(1908).

Anul acesta la Constanța, s'a făcut slujba Bobotezei cu mare pompă. P. S. Episcop Pimen al Dunărei de Jos, în ajunul sărbătorii, a sosit la Constanța cu suite sa episcopală și a fost primit la gară de către d-l prefect Vârnav, d-l Primar și de celelalte autorități din localitate.

P. S. Episcop, a doua zi, după săvârșirea liturghiei în biserica catedrală, la sfârșitul slujbei a ținut o frumoasă cuvântare, explicând că motivul care l-a hotărât ca anul acesta să facă slujba Bobotezei în apele Mării Negre la Constanța, a fost: pe de o parte de a-și îndeplini datoria duhovnicească care-l leagă de orașul Constanța și de întreaga Dobroge, care face parte din Episcopatul Dunărei de Jos; iar pe de altă parte pentru că în aceste zile o coincidență providențială face ca mai toate Bisericile creștine să sărbătorească împlinirea a cincisprezece sute de ani dela moartea Sf. Ioan Chrisostom, fostul patriarh de Constantinopol. P. S. zice că a crezut de a sa datorie patriotică ca să arate și să pună în evidență adevărul istoric că: în Constanța de azi sau vechiul oraș Tomis de pe timpul Sf. Ioan Chrisostom a existat și a fost primul și cel mai vechiu centru de viață religioasă a strămoșilor noștri romani, cu o biserică organizată, cu o reședință episcopală, în anul 407, când a murit acest mare ierarh bisericesc.

Urme despre acest scaun episcopal dela Tomis, încep dela veacul al III-lea până la sfârșitul veacului al VIII-lea, când, din cauza invaziunilor barbare, s'a mutat la Adam-Clisi, unde se află un centru de viață militară romană.

Acî, în Constanța, între cei doisprezece episcopi și mitropoliți cunoscuți din istorie ca însemnați păstori bisericești, a fost și Episcopul Teotim I, unul dintre cei mai învățați Episcopi din timpul lui, contemporan, bun prieten și un cald apărător în timpuri grele al Sf. Ioan Chrisostom. Episcopul Teotim I eră foarte respectat și de către barbarii timpului, cari îi dăduse numele de «*Dumnezeul Romanilor*». (Ist. bis. Sozomen, C. VII, Cap. 26).

Din acestea se vede că viața religioasă a strămoșilor noștri și existența lor ca neam în Dobrogea sau Scitia, precum se numeă în vechime, este foarte adâncă, și bunul Dumnezeu în ale sale taine, zice P. S. Episcop, a orânduit ca în timpul Majestății Sale primului nostru Rege Carol I și prin vitejia armatei române să se reia și să se reîntregească firul istoric al vieții noastre de neam în aceste părți.

Serbarea pentru care am venit în mijlocul d-voastră, a zis P. S. Episcop, ca să o facem aici, pe țărmurile Mărei Negre, va reconstitui continuitatea obiceiului sfințirii apelor din timpul vechiului nostru Episcopat strămoșesc, care odinioară a strălucit în aceste locuri. Acesta este un adevăr pe care nimeni nu-l poate tăgădui.

După ce cuvântarea P. S. Sale s'a terminat, au eșit din biserică și au format un cortegiu. Acest cörtegiu care se alcătuiă din mai mulți preoți cu Sf. Icoane, drapelele armatei, steagurile bisericești, corul catedralei, corpul ofițeresc, membrii Tribunalului, membrii Consiliului comunal și județean, corpul didactic și foarte multă lume, s'a pus în mișcare către port, având în frunte pe P. S. Episcop însoțit de d-l prefect Vârnav și d-l general Culcer, comandantul diviziei dobrogene. După ce au ajuns la pavilionul anume ridicat pe unul din cheiurile portului, aci s'a săvârșit serviciul sfințirii apei de către P. S. Episcop și în momentul când s'au rostit rugăciuni pentru M. S. Regele, atunci s'au dat salve de tunuri după încruciașătorul «*Elisabeta*», iar muzica militară și corul catedralei au intonat imnul regal.

La sfârșitul serviciului, potrivit obiceiului, P. S. Episcop însoțit de d-l Prefect și d. General, pogorându-se pe treptele cheiului, a aruncat Sf. cruce în *Mare*, de unde a scos-o unul dintre cei 12 marinari români cari anume sărise în *Mare* pentru a o scoate.

Serbarea s'a terminat prin defilarea armatei pe Bulevardul Carol, în fața d-lui General, stropindu-se cu apă sfințită de către P. S. Episcop.

Cu această ocazie, P. S. Episcop Pimen a trimis M. S. Regelui următoarea telegramă:

«Pe țărmurile Mărei Negre, în frumosul port Constanța, a fost orânduit de Atotputernicul ca astăzi, în timpul glorioasei Voastre Domnii, după trecerea a multor veacuri, de când aici în vechiul oraș Tomis, fu primul și cel mai vechiu scaun episcopal străbun, de către mine, să se să-

«vârșească slujba episcopală, pentru sfințirea apelor în
 «amintirea Botezului Domnului nostru Iisus Hristos. Cu
 «această ocazie am înălțat rugăciuni către Dumnezeu pentru
 «Majestatea Voastră și am stropit cu apă sfințită armata
 «și mândrul drapel, purtat pe câmpiile Bulgariei, sub care
 «s'au luptat oștenii români conduși de Majestatea Voastră,
 «prin a căror vitejie s'a câștigat această provincie româ-
 «nească reînviind, aici, la Marea Neagră, cele mai vechi
 «urme de neam și de legea noastră strămoșească.

«La această serbare au fost de față toate autoritățile ci-
 «vile, militare și foarte mult popor».

La această telegramă M. S. Regele a binevoit a răspunde:

P. S. Episcop Pimen al Dunării-de-Jos,

„M. S. Regele foarte simțitor la urările ce î-ai făcut, pre-
 „cum și pentru rugăciunile ce ai înălțat către Atotputer-
 „nicul cu prilejul sfințirii apelor pe malul Mării-Negre, mă
 „însărcinează să vă exprim călduroasele Sale mulțumiri“.

General adjutant, MAVROCORDAT.

Multă vreme va trece și nu se va uită frumusețea impunătoare
 cu care, în anul 1908, s'a serbat Boboteaza la Marea Neagră.

Arhidiacon A. Constantinescu.

Din ziare și reviste.

Cum scutim caii de roiul muștelor.

Toate mijloacele cari le întrebuițăm în contra muștelor și tân-
 țarilor sunt numai atunci bune până ce nu asudă călul. Dacă
 vedem că calul a fost mușcat de insecte, trebuie îndată să spă-
 lăm locul mușcat. Se mai cere ca calul să fie adesea scaldat și
 curățit.

* * *

(„Agricultorul“).

Cum se desgheața legumele și poamele.

Ca să putem desgheța legumele, merele și perele e bine să le punem
 într'un vas cu apă rece, în care am turnat doi pumni de sare. Legu-
 mele nu se strică de loc, ci se fac iară cum au fost. Tot așa se pot des-
 gheța și ouăle; însă mai întâi trebuie să se fi topit sarea.

(„Deșteptarea“).

Socletatea corpului didactic primar din Prahova, hotărând înființa-
 rea unei biblioteci populare, face un călduros apel d-ilor autori, editori
 și tuturor oamenilor de bine să vie în ajutorul bibliotecii, donând cărți
 sau bani.

Prețul cerealelor în București,

Grâu	lei 30—21,80 b.
Porumb	» 10—11,85 »
Ovăz	» 13—14,25 »

Aceste prețuri sunt socotite pe suta de kilograme.

Prețurile curente din piață.

Carnea de vacă	0.80—1.00	Perchea de curcani	15.20
» » porc	0.90—1.20	» » găini	2.00
» » oae	0.70—0.80	» » rațe	2.00—2.80.
Crap	0.45	» » găște	5.50—5.80
Somn	2.00	Kgr. brânză de burduf	2.40
Morun	2.00	» » » puțină	1.40—1.80.
Nisetru	—	» de unt topit	3.50
Cegă	6.00	» » » netopit	2.40

Pagina glumeață.

Căsnicia lui Bețiveseu.

Bețivescu își mângâie nevasta când vine dela cărciumă.

Cronica Săptămânii.

- Zilele acestea, în Moldova și Dobrogea a fost ninsoare mare și viscol. În mare parte din țară a suflat Crivățul. Marea e infuriată.
- *Gazeta Transilvaniei* din Brașov a serbat zilele trecute al 70-a an dela înființarea ei.
- În Italia, la Reggio în Calabria s'au întâmplat mai multe cutremure de pământ.
- La Constantinopole au fost 9 bolnavi ide holeră, din cari 8 au murit.
- La Roma se fac serbări mari religioase cu prilejul aniversării de 1.500 ani dela moartea Sf. Ioan gură de aur. Au fost chemați și patriarhii din Antiohia, Alexandria și Ierusalim, ca să țină serviciul divin în Biserica Sf. Petru.
- În Anglia și în Austro-Ungaria bântue strașnic influența.
- La Melbourne, în Australia sunt călduri omorâtoare. Mor și oamenii, dar și pădurile iau foc. Sate întregi s'au prefăcut în cenuse. Oamenii îngroziți aleargă la albia râurilor și neștiind ce să mai facă, se aruncă în apă de căldura cea mare. În deosebi copiii mor mai mult.
- În Serbia s'a descoperit o societate secretă de revoluționari bulgari. S'a dovedit că această societate avea o ramură la Temișoara și una în Ungaria. Aici se trimeteau banii și obiectele furate dela Sârbi și dela Macedoneni, și se puneau la cale cele mai criminale planuri.

INFORMATIUNI

Concursul de medic al spitalului Zossima, pendinte de Eforia Spitalului Civile, care eră fixat a se ține la 16 Ianuarie 1908, s'a amânat pentru ziua de 12 Mai, orele 2 p. m.

Condițiunile de admisibilitate și programul concursului sunt publicate în «Monitorul Oficial» No. 278 din 11 Martie 1900.

Registru pentru înscrierea candidaților se află deschis în orice zi și oră de lucru la Eforie și se va închide cu 10 zile libere înainte de ziua fixată pentru ținerea concursului.

— La arestul preventiv din Huși s'a înființat o școală de aduți. Măsură e foarte nemerită.

— La Focșani este vorba să se înființeze o societate pentru clădirea unui teatru în acel oraș.

— În ziua de 13 Ianuarie a. c. neîntrunindu-se numărul de membri prevăzut de statute pentru a se putea ține adunarea generală a societății «Steaua», adunarea va avea loc, Duminică 20 Ianuarie a. c., în localul Administrației Domeniului Coroanei, strada Știrbei-Vodă No. 3, la ora 5 d. a., când se va ține conform statutelor, cu orcâți membri vor fi prezenți.

— D-na Calafeteanu, proprietară în Oprelu (Olt) a donat 2000 lei, pe lângă terenul deja donat de d-sa, în scopul de a se construi un local de școală model, în cătunul Corbu-Beria.

— Aliniatul V dela art. 192 din regulamentul pentru aplicarea legii învătământului primar, din 23 Martie 1094, sa abrogat și se înlocuește cu următorul:

Membrii corpului didactic cari vor fi fost pedepsiți cu transferarea, nu vor putea obține o transferare cerută de ei, nici a fi transferați din oficiu de Minister înainte de prescrierea acelei pedepse; conf. art. 193 din acel regulament.

LICITAȚIUNI

În ziua de 8 Februarie 1908, ora 10¹/₂ a. m. se va ține la Eforie, Bulevardul Elisabeta, licitație publică cu oferte închise, pentru închirierea, pe termen de 3 ani, a următoarelor imobile și anume:

Din București.

1) Apartamentul din față, din imobilul din str. Labirint No. 76 cu începere dela 23 Aprilie 1908, garanție provizorie lei 200.

2) Apartamentele din stânga Palatului Eforiei, primul etaj. Apartamentul No. 1, cu începere dela 23 Aprilie 1908, garanție provizorie lei 500.

Apartamentul No. 2, cu începere dela 23 Aprilie 1908, garanție provizorie lei 500.

Pentru aceste 2 apartamente se va ține licitația și în total.

Din Sinaia.

3) Magazinul No. 1 din pavilionul de mărunțișuri din parcul Sinaia, cu începere dela 23 Aprilie 1908, garanție provizorie lei 100.

4) Magazinul No. 3, din pavilionul de mărunțișuri din parcul Sinaia, cu începere dela 23 Aprilie 1908, garanție provizorie lei 150.

5) Magazinul No. 4, din pavilionul de mărunțișuri din parcul Sinaia, cu începere dela 13 Iunie 1908, garanție provizorie lei 75.

6) Chioșcul de jurnale din parcul Sinaia, cu începere dela 1 Iulie 1908, garanție provizorie lei 100.

7) Pavilionul Sf-ta Ana, cu începere dela 23 Aprilie 1908, garanție provizorie lei 20.

8) Pavilionul și popicăria dela pescărie, cu începere dela 23 Aprilie 1908, garanție provizorie lei 75.

9) Terenul din parc pentru pavilion de florărie, cu începere dela 23 Aprilie 1908, garanție provizorie lei 25.

10) Pavilionul din pădure, cu începere dela 23 Aprilie 1908, garanție provizorie lei 50.

— Idem în ziua de 9 Februarie 1908, pentru închirierea lăptăriei din parcul Sinaia, cu începere dela 23 Aprilie 1908, pe termen de 3 ani.

Garanție provizorie lei 100.

— Licitațiunea pentru colonialele necesare Depozitului în exercițiul 1908-1909 se va ține numai în ziua de 11 Februarie 1908, orele 10 a. m.

— Idem în ziua de 12 Februarie 1908, pentru arendarea pe un period de 10 ani, cu începere dela 23 Aprilie 1908, a moșiei Vatra schitului Cornet, comuna Racovița Copăceni, județul Argeș.

Garanția provizorie lei 800.

Supraoferte și oferte condiționale nu se primesc.

Condițiunile speciale, precum și orice informațiuni se pot lua la Serv. Domenial, secția Bunurilor, în toate zilele de lucru între orele 10¹/₂—12¹/₂ a. m.

Licitațiile se vor ține conform art. 72-83 din legea comptabilității publice.

Primejdioasele întâmplări

ALE

Marișarului franțuz LUDOVIC TREGAN

ÎN

NOUA GUINEE (povestite de el însuși)

TRADUCERE DE C. C. POP.-TAȘCĂ.

CAP. X

Sosind la Urata văzui că aurul se scotea într'un chip cu totul primitiv. Căutătorii de aur (minerii) lucrau ziua întreagă în pământurile aurifere și seara veneau în oraș, care avea cam 15000 suflete, din cari 10000 mineri, 3000 femei și copii și 2000 soldați de pază.

Locuiam chiar în palatul guvernatorului și a doua zi după sosire cercetai păturile aurifere care erau destul de bogate. Aurul se găsea mai cu seamă prin văi și pe coastele dealurilor, minerii scobeau 1—2 metri în pământ și scoteau bucățile de aur ce găseau.

Deslușii căpeteniei că era mai mult aur în pământul ce se aruncă și cerui să mi se dea lemn și scule ca să-i arăt că aveam dreptate.

După câteva zile îmi gătii o sită cu 3 despărțituri, pe care o așezai la poalele unui deal de unde curgea un izvor și în fața stăpânitorului și a ofițerilor lui, avui norocul să găsesc în câteva găleți de pământ bine spălat, o bună cantitate de aur.

Câștigai astfel bunăvoința lui și ca să mi-o arate mă primi să stau cu el la masă.

După câteva săptămâni singurul meu prieten *Lanna* fu trimis la Kontar pentru ca să ducă regelui aurul scos.

Îi dădui un baston de bambu găurit în care vârâi o scrisoare și îl rugai să-l dea ficei lui Kayhar.

CAP. XI.

Din fericire fusesem numit inspector al tuturor lucrărilor din Urata, așa că având foarte mult de lucru îmi mai uitam necazurile. În anul d'întâi învățai pe Orangonoki să facă băi de spălat aurul, și să sape puțuri ca să ajungă la mijlocul minei. Avui norocul să dau peste mult aur așa că eram bine privit de guvernator.

Cu toate că lucram foarte mult, totuși zilele îmi păreau fără sfârșit. Trăiam în mijlocul a o mulțime de osândiți și îi vedeam cu durere cum perdeau la joc tot aurul ce-l câștigau, așa că nu mai aveau nădejde să-și rescumpere libertatea. Unii cari

cercau să fugă muriau de loame prin munți sau erau înghițiți de șerpi, alții furau aurul ce trebuia să plătească spre a se rescumpără, dar erau prinși și omorâți!

Pământul eră foarte mănos. Se făcea mult orez și fructe foarte gustoase ca : banane, curmale, nuci de coco, struguri. Imi petreceam vremea ce-mi rămânea liberă vânând și pescuind.

Către sfârșitul anului al 2-lea al șederii mele la Urata, un ofițer care veni din Kontar imi aduse un fel de șapcă de pae, pe care mi-o trimisese Lamlam. Cam tot pe atunci, mi se luă fără nici o vină. slujba de inspector al lucrărilor minelor, care se dete unui Orangonok căruia trebuia și eu să mă supun.

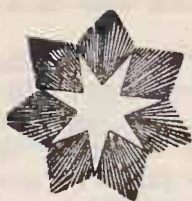
Avui norocul să găsească o bună cantitate de aur pag. 502.

Trecuse aproape un an decând fusese oropsit de guvernator când un vulcan ce fusese stins, făcî pe neașteptate erupțiune. De mai multe zile văzduhul părea întunecat și deodată, într'o seară, cerul fu acoperit de un fum gros și înăbușitor care învăluia stelele și din gura vulcanului (crater) țâșni un sul de foc înalt de mai multe sute de metri. Priveliștea eră înfiorătoare: valuri de lavă se rostogoleau pe coasta muntelui, arzând tot ce întâlnește în cale și omorând un mare număr de Orangonoki, cari împietriți de spaimă nu putuse fugi.

Erupția ținu mai multe zile și eră aproape ca lava să ajungă până la Urata, care scăpă ca prin minune.

Va urmă.

„STEAU A“

Societatea «*Steaua*» are de scop a lucra pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotizația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotizația pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, strada Verde, București.

Comitetul: *Președinte*, Ioan Kalinderu, *Președintele Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomăneșu, mare proprietar, fost senator. — *Administrator și casier*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor universitar*. — *Secretar*, Const. Banu, profesor secundar, fost inspector școlar. — *Membrii*: Petre Gârboviceanu, Administrator al Casei Sf. Bisericii Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român; I. Dimitrescu Procopie, fost senator, fost Primar al Capitalei; M. Vlădescu, fost Ministru, profesor universitar; Cristu S. Negoescu, fost administrator al Casei Școalelor, profesor secundar; Dim. Cecropid, institutor. — *Cenzori*, Const. Alimăneșteanu, inginer de mine; Preotul econom Const. Ionescu, profesor secundar; Const. Alexandrescu, institutor.

Membri însoriși și cotizațiuni plătite (urmare).

D. G. Ionescu (Tulcea), 2 lei; I. Stoianovici (Tulcea), 1 leu; I. S. Ionescu (Tulcea), 1 leu; V. Zvoninschi (Tulcea), 1 leu; Gh. Zăgănescu (Tulcea), 1 leu; Ion Teoderescu (Sulina), 2 lei; Panait Gheorhe (Jurilafev), 2 lei; Gheorhe Manca (Chilia-Veche), 2 lei; Petrache Caramaul (Chilia-Veche), 2 lei; Gh. Gheorgiu (Chilia-Veche), 2 lei; I. Rener (Isacea), 2 lei; I. Gornescu (Tulcea), 1 leu; O. Dinulescu (Tulcea), 1 leu; Gheorhe Picioroga (Mila 23), 2 lei; Scarlat Lerescu (Sulina), 1 leu; Ivanciu Ionescu (Tulcea), Iani Milano (Sf. Gheorghe), 2 lei; Vasile Cornei (Sf. Gheorghe), 2 lei; Trofiu Vasiliel (Mahumdia), 2 lei; Timofte Ene (Sanova), 2 lei; Dumitru Năstase (Sanova), 2 lei; P. Botez (Galați), 2 lei; Gherasim Grigorov (Ozaclău), 2 lei; Pavel Petrescu (Galați), 2 lei; Ion G. (Galați), 2 lei; F. Walai (Jurilofca), 2 lei; Sava Zaharia (Jurilofca), 2 lei; Tănase Ștefănescu (Caraoranean), 2 lei; Ștefan Vazaca (Dranov), 2 lei; Gr. Teodosiu (C. Lung), 2 lei; N. Manolescu (C. Lung), 2 lei; N. Gr. Poenăreanu (C. Lung), 1 leu; Al. Florescu (Poenari), 1 leu; M. Preda (Țigănești), 1 leu; N. Părvulescu (Golești), 1 leu; N. Fuioreșcu (Coșești), 1 leu; N. Diaconescu (Godeni), 1 leu; R. N. Grigorcea (Vaslui), 4 lei; I. Coarnă Băraști de Vede, 1 leu; A. Iliescu (Cornățel-Olt), 1 leu; N. Teodorescu (Chetrești-Brodoc), 1 leu; N. Comănescu (Glodeni), 1 leu; In. Donose (Tăcuta), 1 leu; Const. Cercel (Mircești-Tăcuta), 1 leu; Gh. Popescu (Delești), 1 leu; Gr. Ignat (Drăgușeni), 1 leu; N. Pieptu (Grajduri), 1 leu; V. Ionescu (Valea-Mare), 1 leu; Nicelae Vuja (Scănteia), 1 leu; Nicolae Bălăuță (Scheea), 1 leu; Ioan Băbușeanu (Laza), 1 leu; Const. Obreja (Tg. Pungești), 1 leu; Ionescu Gr. Ioan (Știobăreni), 1 leu; Ionescu Gheorhe (Solești), 1 leu; G. Cotea (Moara-Gsecilor), 2 lei; Panait V. Irimide (Vaslui), 3 lei; Dr. A. Rapovici (Vaslui), 10 lei; I. Lascu (Vaslui), 2 lei; Dr. G. Scarlat (Vaslui), 2 lei; Em. Petriny (Solești), 2 lei; Octav Dimitriu (Oșești), 2 lei; I. Iulich (Vaslui), 5 lei; N. Lupașcu (Vaslui), 5 lei; Mihai Tăutu (Vaslui) 4 lei; Auua D. Batăr (Vaslui), școala No. 1),

2 lei; Lucreția V. Dimitriu (Vaslui), 2 lei; Natalia I. Florescu (Școala No. 1 de fete Vaslui), 2 lei; Eleua C. Manolescu (școala No. 1 de fete Vaslui), 2 lei; Dimitrie Ionescu (Ciortăști), 1 leu; Gh. I. Kogălniceanu (Deleni), 1 leu; C. Livadariu (Doaga-Lipoca), 1 leu; N. Bălăuță (Scheea-Drăgușeni), 1 leu; I. Gentimir (Bârzești) 1 leu; Cecilia D. Sion școala No. 2 de fete Vaslui), 2 lei; Maria Patriciu (școala de fete No. 2 Vaslui), 2 lei; Eufrosina D. Tiron (școala de fete No. 2 Vaslui), 2 lei; Elena Brăila (școala de fete No. 2 Vaslui), 2 lei; Gh. Stoenescu (școala No. 2 de băieți Vaslui), 2 lei; Natalia I. Mitescu (școala No. 2 de băieți Vaslui), 2 lei; Claudia D. Zaharie (școala No. 2 de băieți Vaslui), 2 lei; Veturia Botez (Vaslui), 2 lei; C. Grigoriu (Baslui), 2 lei; D. D. Sobaria (T. Neamț), 1 leu; Ion N. Saviu (T. Neamț), 1 leu; Nicolae Petrescu (T. Neamț), 1 leu; Dimitrie D. Posa (T. Neamț), 1 leu; Smaranda I. Robescu (T. Neamț), 1 leu; Ioan E. Dimitriu (T. Neamț), 1 leu; Ioan Duțu (T. Neamț), 1 leu; Vasile Torea (T. Neamț), 1 leu; Ion V. A. Tomulescu (Vântori), 1 leu; Vasile Ionescu (T. Neamț), 1 leu, Alexandru I. Bradu (T. Neamț), 2 lei; Gabriela C. Petroni (T. Neamț), 1 leu; Ioan Dumitrov (T. Neamț), 1 leu; Gheorghe Cornea (Bălțițești), 1 leu; Petru Levinescu (Grumăzești), 1 leu; Ștefan Merișor (T. Neamț), 1 leu; Pr. V. Enăchescu (T. Neamț), 1 leu; Vasile Terhenia (T. Neamț), 1 leu; Dimitrie Bârliba (T. Neamț), 1 leu; Ieftimie Oprea (T. Neamț), 1 leu; Vasile Roșca (T. Neamț), 1 leu; Gheorghe Marian (T. Neamț), 1 leu; Gheorghe Boroianu (T. Neamț), 1 leu; Costache Stoica (T. Neamț), 1 leu; Dimitrie Stamate (T. Neamț), 1 leu; Vasile Stoica (T. Neamț), 1 leu; Vasile D. Resmeriță (T. Neamț), 1 leu; Vasile I. Stoean (T. Neamț), 1 leu; Anton Parfenie (T. Neamț), 1 leu; Simion Parfenie (T. Neamț), 1 leu; Dimitrie Sburlan (Buzău), 1 leu; Petre Petre N. Șerdineascu (Buzău), 2 lei; Luța Nubetide (Buzău), 2 lei; Maria Teodoru (Buzău), 2 lei; F. Constantinescu (Buzău), 2 lei; Eufrosina M. Paraschivescu (Buzău), 2 lei; C. Metaxa (Buzău), 2 lei; E. Tănăsescu (Buzău), 2 lei; Dorotca Protopopescu (Buzău), 2 lei; Vasile Dumitrescu (Buzău), 2 lei; Maria Iordănescu (Buzău), 1 leu; Maria Țițescu (Buzău), 2 lei; Gabrteț Negulescu (școala No. 3 Buzău), 2 lei; Vasile I. Leontescu (Buzău), 2 lei; A. C. Șeicăreanu (școala de fete No. 4 Buzău), 2 lei; Eugenia D. Dumitrescu (școala de fete No. 4 Buzău), 2 lei; Caleria Marinescu (școala de fete No. 4 Buzău), 2 lei; Al. Raiciu (Buzău), 2 lei; At. Popescu (Brăila), 5 lei; Petru Șerbănescu (Brăila), 2 lei; D. I. Dogaru (Brăila), 2 lei; I. Anușea (Brăila), 2 lei; N. Demetrescu (Brăila), 2 lei; R. S. Corbu (Brăila), 2 lei; Corn. Gușăilă (Buzău), 2 lei; Grigore Arghir (Buzău), 2 lei; Lascăr Ursuleseu (Brăila), 2 lei; G. Thomaide (Brăila), 2 lei; G. Petrescu (Brăila), 2 lei; Dumitru Ionescu (Brăila), 2 lei; Pr. Titu Ciocărlan (Brăila), 2 lei; P. Moisescu (Brăila), 2 lei; Amedeu Ionescu (Brăila), 2 lei; Mihail Jakotă (Brăila), 2 lei; Ioan Radovici (Brăila), 2 lei; Vasile Dumitrescu (Brăila), 2 lei; L. C. Macedonescu (Brăila), 2 lei; P. I. Aninte (Brăila), 2 lei; Arghir Ionescu (Brăila), 2 lei; Badea Spănu (Brăila), 2 lei; G. Iordănescu (Brăila), 2 lei; Ioan I. Paltânea (Brăila), 2 lei; A. Pandria (Brăila), 2 lei; R. D. Bălan (Brăila), 2 lei; Ștefan Cașu (Cârja-Tutova 1 leu; Ion A. Stratulat (Cârja-Tutova), 1 leu; Ion I. Donca (Rânzești-Tutova), 1 leu; Ioan N. Cotoran (Cârja-Tutova), 1 leu; Maria Gheorghiu (Murgeni-Tutova), 1 leu; Pr. Gheorghe Vasiliu (Cârja-Tutova), 1 leu; Lazăr Donca (Cârja-Tutova), 1 leu; Ioan V. Balmuș (Blagești-Tutova), 1 leu; Oprișan Ghiga (Blagești-Tutova), 1 leu; Atanase Modiga (Mălusteni-Covurlui), 2 lei; Vasile Marta (Drăgușeni-Putna), 2 lei; Teodor Ciobann (Grăjdeni-Tutova), 2 lei; Vasiltu Eremia (Stăncășeni-Tutova), 2 lei; Odiseu Patriciu (Cârja-Tutova), 1 leu; Dimitrie Costăchescu (Cârja-Tutova), 1 leu; Florian Davidescu (Dom. Cor. Șegarcea), 5 lei; Ion Stamatescu (Dom. Cor. Șegarcea), 2 lei.

Numărul membrilor înscrși cu începerea anului 1907 este de 1.971, iar veniturile societății, tot în acest timp, sunt de 1.013 lei.

(Va urma în numărul viitor).

Cărți noi.

Călăuza stuparului, de d-nii N. Nicolaescu și G. Stoinescu, a apărut într'un volum de 340 pag. cu 123 figuri, în editura librăriei Sococ & Comp. Calea Victoriei, București. Prețul 3 lei. Pentru abonații revistei «Albina» 2 lei.

Autorii au completat articolele despre albinărit ce au publicat în anii din urmă ai revistei noastre, cu toate chestiunile privitoare la creșterea albinelor. Astfel cum se înfățișează, «Călăuza stuparului» e cea mai completă carte de albinărit din câte au apărut până azi în limba noastră.

Toate lucrările pe cari le reclamă creșterea albinelor sunt arătate în amănunțime și într'o limbă pe înțelesul tuturor. Autorii stăruesc mai ales asupra părții practice a stupăritului. Astfel, *cârmuirea stupilor* e arătată pe larg și deosebit pentru fiecare din cele trei feluri de uleie: orizontale, verticale și primitive. Desvoltare mare de asemenea s'a dat chestiunilor; *construcția uleilor, clădirea fagurilor, roitul, plantele care dau miere, produsele albinelor* (mierea și ceara) *lucrările de făcut la stupi în fiecare lună.*

Tiparul e foarte îngrijit și pe hârtie velină. Figurile sunt bine reușite.

— «Biblioteca pentru toți» publică într'o nouă ediție «*Suferințele tânărului Werther*» cunoscutul roman a lui Goethe. Un volum de 170 pagini 30 bani.

De vânzare la librăriile diu țară.

— *Princesa îndepărtată* 4 acte în versuri de Edmond Rostand, traducere de M. Codreanu. «Biblioteca pentru toți» No. 304, prețul 30 bani. De vânzare la mai toate librăriile din țară.

Catalogul complet al «Bibliotecii pentru toți» a se cere librăriei editoare *Alcalay*. — București,

THE BANK OF ROUMANIA, LIMITED

Capital Lire sterline 300.000 deplin vărsat. Sediul Londra. Sucursala București.

Comitetul central:	la Londra
Lachlan Macintosh Rale.	"
G. I. Goschen	"
Viconte Duncan	"
E. W. H. Barry	"
Robert Hamilton Lang	"
Demetre de Frank	Viena
P. Naville	Paris
Ad. Vernes	"

Directori: } C. A. Stolz
 } E. E. Goodwin.

Censori: Ioan Kalinderu, Demetru Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social:

Londra 7 Creat Winchester street.
 Sucursala: București, Piața sf. Gheorghe.

„NAȚIONALĂ”

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘTI
 Capital în acțiuni întreg vărsat în aur Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă compuse din prime și daune 3.955.689 74

Idem format din capital și alte rezerve 1.075.842.60

Total în aur Lei 7.052.531 36

Daune plătite Lei 33.000 000

Vice-președinte A. Băicoianu.

Dir. general E. Grünwald.

„NAȚIONALĂ” asigură contra incendiului, a «grindinei», contra riscului pierderii valorilor. Asigurările pentru viață sunt primite în toate combinațiunile obișnuite ca: «cas de moarte, supraviețuire, zestre și rentă». Sediul social în palatul Societății din str. Doamnei No. 12, București. Representanță generală în București, str. Smârdan No. 4. Agenții în toate orașele din țară.